

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α2

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : **2131604553**

ΦΑΞ : 2131604567

Καλλιθέα, 14/09/2018
Αριθμός απόφασης: 4010

ΑΠΟΦΑΣΗ Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 11 της Δ.ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*».

γ. Της παρ.3 του άρθρου 47 του ν.4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

δ. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

ε. Την ΠΟΛ 1064/12-04-2017 Εγκύκλιο της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.).

2. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

3. Την με ημερομηνία κατάθεσης **19/04/2018** και αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας «.....», **ΑΦΜ**, με έδρα επί της οδού, κατά της υπ' αριθμ./2018 πράξης επιβολής προστίμου διαχειριστικής περιόδου 01/01/2000-31/12/2000 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ και τα προσκομιζόμενα με την υπό κρίση προσφυγή σχετικά έγγραφα.

4. Την υπ' αριθμ./2018 πράξη επιβολής προστίμου του άρθρου 7 §3 περ. β' του νόμου 4337/2015 διαχειριστικής περιόδου 01/01/2000 – 31/12/2000 του προϊσταμένου της ΦΑΕ Αθηνών κ., της οποίας ζητείται η ακύρωση.

5. Τις απόψεις της **Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ**.

6. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης **19/04/2018** και αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας «.....», η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ./2018 πράξη επιβολής προστίμου διαχειριστικής περιόδου 01/01/2000-31/12/2000 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας πρόστιμο του άρθρου 7 παρ.3β του ν.4337/2015 σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 66 και 72 του Ν.4174/2013, λόγω παράβασης των διατάξεων των άρθρων 2§1, 7§1, 11§1 και 5, 12§1, 16§1, 18§2, 19§1 και 3 και 36§1 και 10 του Κ.Β.Σ. (Π.Δ. 186/1992), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, συνολικού ποσού **5.941,60 ευρώ** (14.854,00 X 40%).

Αναλυτικότερα, διενεργήθηκε τακτικός έλεγχος από τη Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ στις 27/12/2001, από τους και στην εταιρεία με την επωνυμία «.....» με ΑΦΜ, εισαγωγές –εξαγωγές, αντιπροσωπείες κλιματιστικών και διαπιστώθηκε ότι η εν λόγω επιχείρηση εξέδιδε εικονικά τιμολόγια πώλησης προς διάφορους πελάτες της.

Μεταξύ των πελατών που έλαβε εικονικά τιμολόγια ήταν και η ελεγχόμενη επιχείρηση «.....»

Η ανωτέρω εταιρεία έλαβε και έκανε χρήση τριών (3) εικονικών φορολογικών στοιχείων εκδόσεως «.....», με ΑΦΜ και συγκεκριμένα τα:

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟ	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΚΑΘΑΡΗ ΑΞΙΑ
.....	19/12/2000	1.870.000 δρχ. ή 5.487,89 €
.....	20/12/2000	1.354.500 δρχ. ή 3.975,06 €
.....	27/12/2000	1.837.000 δρχ. ή 5.391,05 €
ΣΥΝΟΛΟ		5.061.500 δρχ. ή 14.854,00 €

Κατόπιν αυτών, εκδόθηκε από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε Αθηνών η υπ' αριθμ./2003 Απόφαση Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ. διαχειριστικής περιόδου 01/01/2000-31/12/2000 με την οποία καταλογίσθηκε πρόστιμο 10.123.000 δρχ. (29.707,99 ευρώ) .

Η προσφεύγουσα άσκησε την υπ' αριθμ./2003 προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, το οποίο εξέδωσε την υπ' αρ./2006 απόφαση με την οποία ακύρωσε την υπ' αρ./2003 Απόφαση Επιβολής Προστίμου για τυπικούς λόγους και διέταξε **επανάληψη διαδικασίας**.

Συνεπεία αυτής εκδόθηκε από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών η υπ' αριθμ./2007 εντολή ελέγχου στην υπάλληλο της υπηρεσίας κ^α

Με βάση τα στοιχεία του προηγούμενου ελέγχου προέκυψε, ότι στη διαχειριστική περίοδο 01/01/2000 – 31/12/2000 η προσφεύγουσα έλαβε και καταχώρησε στα βιβλία της τρία (3) εικονικά Τιμολόγια πώλησης – Δελτία αποστολής εκδόσεως της επιχείρησης «.....» με ΑΦΜ

..... κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 18 παρ. 2 και 3 παρ.9,12 παρ.1,11 παρ.1 και 2 παρ.1 του ΠΔ/186/92.

Για την παραπάνω παράβαση εκδόθηκε από τον Προϊστάμενο της ΦΑΕ Αθηνών η υπ' αρ./07 Απόφαση Επιβολής Προστίμου ΚΒΣ .

Η ελεγχόμενη άσκησε την/2008 προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών.

Το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών (τμήμα 2ο Μονομελές) με την υπ' αριθμ./2017 απόφασή του ακύρωσε την με αρ./30-11-2007 απόφαση επιβολής προστίμου ΚΒΣ της διαχειριστικής περιόδου 01/01/2000-31/12/2000 του Προϊσταμένου Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε Αθηνών, ως νομικώς πλημμελή διότι η φορολογική αρχή που εξέδωσε την πράξη αυτή δεν διασφάλισε στην προσφεύγουσα, ως όφειλε την ευχέρεια να εκθέσει σχετικά τις απόψεις της σύμφωνα με το άρθρο 20 παρ.2 του Συντάγματος.

Προκειμένου να διορθωθεί ο ουσιώδης τύπος της διαδικασίας εκδόθηκε από τον Προϊστάμενο της Φ.Α.Ε. ΑΘΗΝΩΝ η υπ' αριθμ./2017 εντολή ελέγχου για επανάληψη της διαδικασίας ελέγχου.

Ο έλεγχος αποδεχόμενος τις διαπιστώσεις των προηγούμενων ελέγχων και για την ορθή εφαρμογή των διαδικασιών που προβλέπουν οι διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας του Ν. 2717/99 και του νομικού φορολογικού πλαισίου προέβη στις ακόλουθες ενέργειες:

Επέδωσε, στις 18/01/2018 στον Κο του και νομίμως εξουσιοδοτημένο από τον πρόεδρο και Δ/ντα Σύμβουλο κ^ο

1) Το υπ' αρ./2018 Σημείωμα Διαπιστώσεων του άρθρου 28 του Ν.4174/2013.

2) Την υπ' αρ./..... /.....-2018 Προσωρινή Πράξη Επιβολής Προστίμου του ΚΦΑΣ της περιόδου 01/01/2000-31/12/2000.

Με το ως άνω Σημείωμα Διαπιστώσεων και την Προσωρινή Πράξη Επιβολής προστίμου γνωστοποιήθηκε στην προσφεύγουσα η διαπιστωθείσα παράβαση και ετέθη προθεσμία είκοσι (20) ημερών από την επομένη της επίδοσης να διατυπώσει εγγράφως τις απόψεις της.

Η επιχείρηση ανταποκρίθηκε και υπέβαλε το με αρ. πρωτ./2018 υπόμνημα με το οποίο διατυπώνει τις απόψεις της.

Κατόπιν απόρριψης των ισχυρισμών της επιχείρησης από τη ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ, εκδόθηκε η υπ' αρ./2018 Πράξης Επιβολής Προστίμου άρθρου 7 παρ.3 και 5 του Ν.4337/2015 και βεβαιώθηκε στην προσφεύγουσα το ποσό των 5.941,60 ευρώ (ΑΧΚ /26-03-2018).

Η προσφεύγουσα εταιρεία, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά να γίνει δεκτή η εν λόγω προσφυγή και να ακυρωθεί/εξαφανιστεί, άλλως να επανεξεταστεί στο σύνολο της η, με/2018 (ELENXIS), πράξη επιβολής προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ (Α/Α/2018 TAXIS) επί σκοπώ πλήρους ανατροπής της προβάλλοντας τους παρακάτω ισχυρισμούς:

- Οι συναλλαγές που εμφανίζονται στα υπό κρίση φορολογικά στοιχεία έχουν πραγματικά εκτελεσθεί και όχι «κατά τα φαινόμενα» μόνο συντελεσθεί.

- Η «.....» ήταν εργολήπτρια των υπό κατασκευή νέων γραφείων της εταιρείας «.....». Τα αναφερόμενα στα ανωτέρω τιμολόγια είδη, αγοράσθηκαν από τη «.....» και τοποθετήθηκαν στα υπό κατασκευή γραφεία από υπεργολάβο του έργου.

Προς επίρρωση των προαναφερόμενων έχει καταθέσει στην υπηρεσία μας σχετικά έγγραφα (Σύμβαση ανάληψης έργου, συμβάσεις υπεργολάβων, επιμετρητικά σχέδια έργου, φωτογραφίες έργου, είσπραξη αμοιβής για την εκτέλεση του έργου κλπ).

- Οι εν λόγω αγορές έγιναν για λογαριασμό του υπεργολάβου, οπότε η «.....» ουδεμία σχέση ή γνώση είχε με την εικονικότητα των φορολογικών στοιχείων και συνακόλουθα ουδεμία υπαιτιότητα υφίσταται εις βάρος της για τη λήψη αυτών και την εν συνεχεία καταχώρηση τους στα τηρούμενα βιβλία της. Εξάλλου, όπως αναφέρεται στην προσφυγή, η παραλαβή των υλικών έγινε από τον υπεργολάβο, όπου και έχει υπογράψει στο τιμολόγιο.

Προς επίρρωση αυτού επικαλείται και την απόφαση **ΣτΕ 1553/2003** η οποία αναφέρει πως η λήψη και καταχώρηση στα βιβλία επιχείρησης φορολογικών παραστατικών για συναλλαγές που έγιναν μέσω τρίτου προσώπου, χωρίς ο επιτηδευματίας να γνωρίζει τον πραγματικό εκδότη των παραστατικών, δεν στοιχειοθετεί εικονικότητα συναλλαγής. Παράλληλα, σύμφωνα με την ίδια απόφαση, η καταλογίζουσα Δ.Ο.Υ. φέρει το βάρος απόδειξης της ανυπαρξίας της συναλλαγής και όχι ο λήπτης της ύπαρξής της, απαλλασσόμενου του τελευταίου της ευθύνης σε περίπτωση άγνοιας της εικονικότητας.

- Επιπλέον, βάσει της με αριθμό 4373/2014 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών έγιναν δεκτά τα εξής:

«Όταν αποδίδεται σε ορισμένο επιτηδευματία η παράβαση της λήψης εικονικού τιμολογίου, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, στην οποία αυτό αναφέρεται, είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως όπως εμφανίζεται, δηλαδή όχι με το φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου, η φορολογική αρχή βαρύνεται κατ' αρχήν με τη απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας».....

- Η προσβαλλόμενη πράξη στερείται πλήρους, επαρκούς, σαφούς και ειδικής αιτιολογίας και αντίκειται στην αρχή της χρηστής διοίκησης.

Επειδή στο άρθρο 19 παρ. 4 του ν.2523/1997 ορίζεται:

«Εικονικό είναι το στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολο της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στοιχείο ή το ένα από αυτά είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματος του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στην κατά τόπο αρμόδια, σύμφωνα με την αναγραφόμενη στο στοιχείο διεύθυνση, δημόσια οικονομική υπηρεσία...».

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18 § 9 του ΚΒΣ ορίζεται ότι :

«Το βάρος της απόδειξης της συναλλαγής φέρει τόσο ο εκδότης, όσο και ο λήπτης του στοιχείου, οι οποίοι δικαιούνται να επιβεβαιώσουν τα αναγκαία στοιχεία του αντισυμβαλλόμενου από τη δήλωση έναρξης εργασιών ή από άλλο πρόσφορο αποδεικτικό στοιχείο, επιφυλασσομένων των διατάξεων περί φορολογικού απορρήτου, τα οποία οι συμβαλλόμενοι υποχρεούνται εκατέρωθεν να παρέχουν, φέροντας ο καθένας και την ευθύνη για την ακρίβεια των στοιχείων που παρέχει».

Επειδή όταν αποδίδεται σε επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως, όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, ν' αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο της, ότι δηλαδή είχε ελέγξει τα στοιχεία του αντισυμβαλλόμενου του - εκδότη των φορολογικών στοιχείων), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο, ή ότι, ενόψει των επιχειρηματικών του δυνατοτήτων, όπως προκύπτουν απ' τη συνολική εκτίμηση της συναλλακτικής του συμπεριφοράς και της φύσεως του κύκλου εργασιών του, δεν είναι δυνατόν να ήταν σε θέση να εκπληρώσει την επίμαχη παροχή (οπότε, και πάλι, ο λήπτης του φορολογικού στοιχείου βαρύνεται ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής, δηλαδή ότι αυτή πραγματοποιήθηκε μεταξύ αυτού και του φερόμενου ως εκδότη, έτσι όπως περιγράφεται στο τιμολόγιο) (βλ. ΣτΕ 506/08-02-2012).

Επειδή επίσης σύμφωνα και με την **απόφαση 116/2013 ΣτΕ** κρίθηκε ότι όταν αποδίδεται σε ορισμένο επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή στην οποία αυτό αναφέρεται, είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας. Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, ν' αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς ανύπαρκτο, δηλαδή, πρόσωπο που δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του, ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο πραγματοποιήσεώς της), είτε ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό, αλλά συναλλακτικώς ανύπαρκτο (πρβλ. ΣτΕ 505/2012, 1498/2011, 3528, 1184/2010), οπότε, σε περίπτωση αποδείξεως ανυπαρξίας της συναλλαγής (λόγω του ότι ο εκδότης του τιμολογίου είναι πρόσωπο συναλλακτικώς ανύπαρκτο) δεν είναι δυνατόν να τεθεί θέμα καλής πίστης του λήπτη του εικονικού στοιχείου (βλ. ΣτΕ 1184, 1126/2010).

Επειδή στην **παρ.3 περ.(β) του άρθρου 7 του ν.4337/2015** ορίζεται:

«Για τις παραβάσεις των διατάξεων του Κ.Β.Σ. (Π.Δ. 186/1992, Α' 84) και του Κ.Φ.Α.Σ. (Ν. 4093/2012, Α' 222), που διαπράχθηκαν μέχρι την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 54 και 55 του Ν. 4174/2013 και κατά την κατάθεση του παρόντος δεν έχουν εκδοθεί οι οριστικές πράξεις επιβολής προστίμων, δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 5 του Ν.2523/1997, αλλά επιβάλλονται τα κατωτέρω πρόστιμα:

β) Για παραβάσεις που αφορούν έκδοση εικονικών ή λήψη εικονικών στοιχείων ή νόθευση αυτών, καθώς και καταχώρηση στα βιβλία αγορών ή εξόδων χωρίς παραστατικά, ποσό ίσο με το 40% της αξίας κάθε στοιχείου. Εάν η αξία του στοιχείου είναι μερικώς εικονική ποσό ίσο με το 40% του μέρους της εικονικής αξίας.».

Επειδή στο άρθρο 65 του ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται:

«Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.».

Επειδή, κατά τον τακτικό έλεγχο του εκδότη των υπό κρίση τιμολογίων, δεν αποδείχθηκε ο τρόπος βάσει του οποίου περιήλθαν στην κατοχή του τα εν λόγω υλικά που πούλησε στην προσφεύγουσα, ήτοι δεν περιλαμβάνονταν αυτά στην τελευταία καταχωρημένη στο Βιβλίο Απογραφών και Ισολογισμού αποθήκη της 31/12/1998, ούτε αγοράστηκαν, είτε από το εσωτερικό είτε από το εξωτερικό, κατά την περίοδο 01/01/1999 – 31/12/2000.

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 66 του Ν. 4174/2013 όπως αυτό αναριθμήθηκε και ισχύει με το άρθρο 8 του Ν.4337/2015 και το οποίο αντικατέστησε την ως άνω διάταξη του ν.2523/1997 :

«.....Εικονικό είναι το φορολογικό στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή στην οποία το ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη που αναγράφονται στο στοιχείο είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στη Φορολογική Διοίκηση. Εικονικό είναι επίσης το στοιχείο που φέρεται ότι εκδόθηκε ή έχει ληφθεί από εικονική εταιρία, κοινοπραξία, κοινωνία ή άλλη οποιασδήποτε μορφής επιχείρηση ή νομική οντότητα ή από φυσικό πρόσωπο για το οποίο αποδεικνύεται ότι είναι παντελώς αμέτοχο με τη συγκεκριμένη συναλλαγή, οπότε στην τελευταία αυτή περίπτωση η ποινική δίωξη ασκείται κατά του πραγματικού υπευθύνου που υποκρύπτεται.»

Επειδή όταν ο εκδότης είναι πρόσωπο φορολογικώς μεν υπαρκτό αλλά αδυνατεί να αιτιολογήσει την κρινόμενη συναλλαγή, τότε ο λήπτης του φορολογικού στοιχείου βαρύνεται ν' αποδείξει την αλήθεια αυτής της συναλλαγής. Εν προκειμένω η προσφεύγουσα εταιρεία τόσο κατά τον έλεγχο όσο και κατά το ενδικοφανές στάδιο ισχυρίζεται ότι οι συναλλαγές πραγματοποιήθηκαν και ότι στα πλαίσια εκτέλεσης των τεχνικών έργων συνεργάσθηκε με υπεργολάβους, οι οποίοι χρησιμοποίησαν

τα εν λόγω υλικά για την αποπεράτωση του έργου. Τα στοιχεία που συνυπόβαλε στο φάκελο δεν μπορούν να στηρίξουν αυτό της τον ισχυρισμό (φωτοτυπίες τιμολογίων προς τη, βεβαιώσεις εκτέλεσης - επίβλεψη και κατασκευή - έργου από το Γενικό Διευθυντή της, επιμετρητικά σχέδια έργου, πληρωμές αμοιβής εκτέλεσης έργου, συμβάσεις υπεργολάβων, τιμολόγια υπεργολάβων, αναλυτικό καθολικό αγορών κλπ.)

Επειδή, η προσφεύγουσα δεν υπέβαλλε στα υποστηρικτικά της προσφυγής έγγραφα, παραστατικά πληρωμής των υπό κρίση τιμολογίων της “.....”

Επειδή, το τιμολόγιο παροχής υπηρεσιών του υπεργολάβου, που επικαλείται η προσφεύγουσα ότι αγόρασε τα υλικά των υπό κρίση τιμολογίων για λογαριασμό του, αναφέρει ότι η συνολική αξία περιλαμβάνει και τα υλικά της ηλεκτρολογικής εγκατάστασης

Επειδή, η σύμβαση του υπεργολάβου που ανέλαβε την ηλεκτρολογική εγκατάσταση αναφέρει πως μέσα στην αμοιβή του, περιλαμβάνεται και το κόστος των υλικών.

Επειδή, η προσφεύγουσα δεν υπέβαλλε στα υποστηρικτικά της προσφυγής έγγραφα, βεβαίωση υποβολής στη Δ.Ο.Υ. κατάστασης συμφωνητικών της παρ.16 του άρθρου 8 του Ν. 1882/1990, που να εμπεριέχονται οι συμβάσεις που σύνηψε για το εν λόγω έργο.

Επειδή, δεν αποδεικνύεται από τα προσκομισθέντα παραστατικά η υπογραφή του υπεργολάβου επί των υπό κρίση τιμολογίων - δελτίων αποστολής.

Επειδή και κατά το ενδικοφανές στάδιο η προσφεύγουσα εταιρεία δεν απέδειξε την πραγματοποίηση των συναλλαγών ως εκ τούτου οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από 21/02/2018 έκθεση μερικού ελέγχου επιτόπιου εφαρμογής διατάξεων Π.Δ. 186/1992 (ΚΒΣ) (επανάληψη διαδικασίας), των ελεγκτών της ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ και, επί της οποίας εδράζει η προσβαλλόμενη πράξη, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της με ημερομηνία κατάθεσης **19/04/2018** και αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας «.....», με **ΑΦΜ**

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεου εταιρείας - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση :

Διαχειριστική περίοδος 01/01/2000-31/12/2000

Πρόστιμο του άρθρου 7 παρ. 3 περ.(β) του ν.4337/2015: $(14.854,00 \times 40\%)$ 5.941,60 €

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές αντίγραφο

**Με εντολή του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης
Επίλυσης Διαφορών**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Ο Προϊστάμενος της Υποδιεύθυνσης
Επανεξέτασης**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.